

„надѣсно отъ града къмъ истокъ и изгореха външната частъ,
 „отъ Златната порта до Регионъ (сега Кючукъ-Чекмедже). И
 „като стигнаха до Атира (Буюкъ-Чекмедже), изгореха крѣпостъта
 „и мостътъ, който бѣше много ягкъ и служеше за удивление.
 „Като додоха до Силиврия опустошиха тамошната крѣпостъ до
 „основание, а черквитѣ и кжцитѣ ги изгореха. Подиръ туй
 „опустошиха и крѣпостъта Даонъ (28 килм. задъ Силиврия).
 „И като стигнаха до града Хераклея (сега Ески-Ерегли), като
 „неможаха да влѣзатъ вътрѣ, запалиха всичкитѣ здания, които
 „се намираха въ пристанището и наоколо града. Подиръ като
 „стигнаха до Родосто опустошиха и това укрѣпление, като из-
 „гореха всичкитѣ жилища и черкви; тамъ тѣ искаха много народъ.
 „Като додоха до крѣпостъта Панионъ (10 килм. на югъ отъ
 „Родосто), намѣриха я защитена отъ много войска и като немо-
 „жаха нищо да сторятъ тамъ, изгореха и опустошиха каквото
 „намѣриха навънъ и се отпавиха нагорѣ къмъ крѣпостъта
 „Апросъ, унищожиха и нея заедно съ много други укрѣпления.
 „Отъ тамъ слѣзнаха надолѣ за десетъ дена и се вмъкнаха
 „въ планината Ганосъ, кждѣто намѣриха много народъ, който
 „тамъ се криеше и почти всичкия добитѣкъ отъ Тракия. Бъл-
 „гаритѣ искаха мжетѣ, а добитѣкътъ, който бѣше извънредно
 „много, закараха въ България заедно съ женитѣ и дѣцата. От-
 „тукъ заминаха за Ексамиль и слѣзнаха въ Абидосъ и се
 „завърнаха нагорѣ по течението на Евросъ (Марица) и опустошиха
 „всичкитѣ укрѣпления малки и голѣми до Одринъ. Тукъ мамѣ-
 „риха, че града се държи още, продължиха обсадата за много
 „дена и като не успѣха нищо съ обсажданieto, поставиха
 „стѣноразбитни машини и бомбардираха крѣпостъта. Обсаденитѣ
 „притѣснени силно, като нѣмаха надежда за помощъ отъ нѣ-
 „кждѣ и като умираха отъ гладъ, се прѣдадоха. Тѣ взѣха
 „всички въ пленъ (на брой 12 хиляди безъ жени и дѣца)
 „заедно съ покщинната имъ, и ги прѣселиха въ България
 „оттатѣкъ рѣката Дунавъ. (Съ тѣхъ наедно се намиралъ и епи-
 „скопъ Мануиль).

Прѣзъ туй врѣме византийския императоръ Лъвъ несмѣлъ
 да се опълчи срѣщу българитѣ. Тогава настъпила и зи-
 мата; нѣ понеже тя била твърдѣ умѣрена, дала възможностъ
 на Кръма да продължи опустошителнитѣ си походи. „Излѣз-
 „наха българитѣ, казва Симеонъ Магистъръ, 30 хиляди